

מסכת דמאי

פרק א משנה ד

הדמאי, מערבין בו, ומשתתפין בו, ומברכין עליו, ומזמנין
עליו, ומפרישין אותו ערום, בין הנמשות. הא אם הקדים
מעשר שני לראשון, אין בכך פלוס. שמן שהגרדי סף
באצבעותיו, חיב בדמאי. ושהסורק נותן בצמר, פטור מן
הדמאי: